

*Др Александар Ђирић*  
*ванредни професор*

**ПРАВНИ ПОЛОЖАЈ И ОРГАНИЗАЦИЈА  
МЕЂУНАРОДНОГ АРБИТРАЖНОГ СУДА ПРИ  
ТРГОВИНСКО-ИНДУСТРИЈСКОЈ КОМОРИ РУСКЕ  
ФЕДЕРАЦИЈЕ**

1. О појму, изворима и органима Арбитражног суда

1.1. Међународни трговински арбитражни суд је самостална институционална арбитражна установа (изабрани суд), која остварује своју делатност при Трговинско-индустријској комори Руске Федерације. Трговинско-индустријска комора утврђује Правилник МТАС, начин обрачунавања арбитражне таксе, ставке за хонораре арбитра и других расхода Суда, указујући и друге видове помоћи у обављању његове делатности. Међутим, целокупан однос Коморе према Суду не утиче на самосталност и независност његовог рада.<sup>1</sup>

Седиште МТАС и место одржавања расправа пред овим органом је град Москва. Међутим, рочишта за расправе се могу заказивати и одржавати и у другим местима на територији Русије, о чему је потребна сагласност странака и одобрење Председника МТАС. У таквим ситуацијама сви допунски трошкови падају на терет странака у спору (Параграф 7. Правилника).

Расправе пред МТАС се одвијају на руском језику, а могу бити и на неком од других језика. Уколико странка не влада језиком на коме се организује расправа, МТАС, на молбу странке и о њеном трошку, обезбеђује преводилачке услуге (Пар. 10. Правилника).

Међународни трговински арбитражни суд је правни следбеник Арбитражног суда при Трговинско-индустријској комори СССР-а, који је основан 1932. године, под називом Спољнотрговинска арбитражна комисија.<sup>2</sup>

<sup>1</sup> Смирнов С, Председник Трговинско-индустријске коморе Руске Федерације, МТАС при ТПП РФ, Москва, 1995, стр. 3.

<sup>2</sup> Члан 4. Правила о МТАС при ТПП РФ, Приложение и к Закону Российской Федерации в международном коммерческом арбитраже от 7. июля 1993, Но-5338-1

1. 2. Основни извори којима је регулисан статус и начин рада МТАС су: Закон Руске Федерације о међународној трговинској арбитражи од 7.7.1993. године, Но 5338-1; Правила о Међународном трговинском арбитражном суду при Трговинско-индустријској комори Руске Федерације; Правилник о раду Међународног трговинског арбитражног суда при Трговинско-индустријској комори Руске Федерације,<sup>3</sup> као и прилог уз Правилник - Правила о арбитражним трошковима и таксама<sup>4</sup>. Важно је нагласити да се норме грађанског процесног законодавства, којима се уређује поступак пред државним судовима, не примењују у поступку пред МТАС.<sup>5</sup> Међутим, опште процесно законодавство се може примењивати, као суплеторно, код одређивања надлежности арбитраже, као и у поступку извршења арбитражних одлука.

У Преамбули Закона се истиче да је он донет на основама Типског закона Комисије Организације уједињених нација за међународно трговачко право (УНЦИТРАЛ). У Правилник о раду је, са друге стране, уграђено богато искуство стечено кроз вишедеценијску праксу Арбитраже. То ће свакако допринети подизању угледа, ауторитета и стицању поверења у Суд. На тој подлози се очекује још већа заинтересованост партнера из спољнотрговинских послова за уговарање надлежности овог арбитражног органа.<sup>6</sup>

МТАС предузима мере како би се поступак, по могућности, окончао у року који не би требало да прелази период од 180 дана, од дана образовања арбитражног већа.

1. 3. У погледу организације потребно је подвући да овај институционални арбитражни орган има своје колегијалне и инокосне органе.

1. 3. 1. МТАС представља, како у земљи, тако и у иностранству, Председник. Он има два заменика и бира се, као и његови заменици, на период од пет година. Председника и његове заменике бира Пленум лица који се састоји од свих

---

<sup>3</sup>Регламент МТАС при ТПП РФ, Москва, 1995, стр. 27-28.).

<sup>4</sup> Кабатова, В. А, Применимое право, Материали секции права, 33, Москва, 1982. стр. 27. 12. Правилник је ступио на снагу 1.5.1995. године.

<sup>5</sup> Сви наведени извори су објављени у публикацији Трговинско-индустријске коморе Руске Федерације “Международный коммерческий арбитражный суд при Торгово-промышленной палате Российской Федерации”, Москва, 1985. стр. 3-41.

<sup>6</sup> О томе видети и: Комаров А. С. Председник Међународног трговинског арбитражног суда, Публикација “Международный коммерческий арбитражный суд”, Торгово промьшленниа палата Российской Федерации, Москва, 1995, стр 4.).

арбитра са арбитражне листе. Председник МТАС испуњава функције предвиђене Правилником (учествује у формирању арбитражног већа у конкретном предмету, именује известиоце по предметима арбитражних спорова, износи ставове о прекиду поступка и др.), а његови заменици обављају послове које одређује Председник. Председник, у свом одсуству, одређује једног од заменика који ће вршити функцију Председника (Пар. 3. Правилника).

1.3.2. Председништво МТАС чине: Председник, по дужности; два заменика Председника, по дужности; три члана, која бира Пленум лица са списка арбитра и лице које именује Председник Трговинско-индустријске коморе Руске Федерације. Председник Председништва је Председник МТАС.

Председништво МТАС одлучује о питањима која су предвиђена Правилником, анализира арбитражну праксу, разматра питања о објављивању информација о делатности МТАС, затим о међународним везама МТАС и другим питањима делатности Суда. Састанцима Председништва присуствује и одговорни Секретар МТАС, са правом саветодавног гласа.

Одлуке Председништва се доносе простом већином гласова уз услов да је код гласања учествовало више од половине чланова. Функцију секретара Председништва обавља Одговорни секретар МТАС.

1.3.3. Секретаријат обавља функције које су неопходне за обезбеђење услова за обављање делатности МТАС. Секретаријатом руководи одговорни секретар, кога именује Трговинско-индустријска комора Руске Федерације, уз сагласност Председника МТАС. Секретар има свог заменика. Распоред дужности између њих, као и између других сарадника секретаријата врши Одговорни секретар. Код остваривања функција у вези одржавања расправа пред МТАС, секретар се подчињава Председнику.

1.3.4. Арбитри се бирају или одређују сходно Правилнику, из круга лица која располажу неопходним стручним знањима у области решавања спорова, који су у надлежности МТАС. Трговинско-индустријска комора Руске Федерације, на рок од пет година, утврђује списак арбитра, који је Секретаријат МТАС дужан доставити сваком заинтересованом лицу.<sup>7</sup> Треба подвући да функцију арбитра могу обављати и лица која се не

---

<sup>7</sup> На сада важећој листи арбитра, утврђеној 4.5.1995. године, налази се преко 100 арбитра, угледних стручњака из читавог света. Видети: Списак арбитра МТАС при ТПП РФ, Москва, 1995.

налазе на Списку арбитра (пар. 2. тач. 3. Правилника). Према ранијим правилницима Арбитраже, избор и именовање арбитра било је могуће само са списка, који је утврђивало Председништво Трговинско-индустријске коморе на период од четири године и на коме је било неопходно да се нађе најмање петнаест лица. У стварности су се налазила само лица совјетског држављанства, мада одговарајући правилници, као ни други извори, полазећи од одредби чл. 3. Европске конвенције о спољнотрговинској арбитражи из 1961. године, коју је ратификовао СССР, нису садржали такво изричито ограничење. Такав став праксе образлаган је мишљењем да је ангажовање арбитра-странаца нецелисходно, будући да и без тога Арбитража успешно остварује функцију која јој је поверена. Поред тога, сматрало се да би инострани арбитар иступао не у својству беспристрасног учесника, већ, фактички, као представник странке која га је одредила, што би могло да нанесе штете свуда признатој високој репутацији Арбитраже.<sup>8</sup>

Арбитри нису представници странака и они су у испуњавању својих функција независни и беспристрасни.

1.3.5. У сваком арбитражном предмету, по коме је започета расправа, Председник МТАС именује известиоца, који води записник, присуствује нејавним седницама арбитражног већа и испуњава његове налоге. До образовања арбитражног већа, известилац испуњава налоге Председника МТАС или Одговорног секретара МТАС, који се односе на арбитражни предмет, а обавља и друге функције, утврђене Правилима о известиоцима, која утврђује Председништво МТАС. Известиоци се именују са посебног списка, који утврђује Председништво МТАС, на период од пет година. На Списки известилаца се налазе лица која имају високо правничко образовање и која, по правилу, владају страним језиком (Пар. 5. Правилника).

## 2. Надлежност МТАС

2.1. Из Закона о међународној трговачкој арбитражи (чл. 1. Закона), Правилника (пар. 1. Правилника) и Правила

---

<sup>8</sup> О томе: Поздњаков В. С. Правовое положение Внешторговой арбитражной комиссии. Список арбитров, Материалы секции права, Москва, 1982. стр. 10-11, као и Правила производства дел во внешторговой арбитражной комиссии при Торгово-промышленной палате СССР, Материалы секции права, Москва, 1982. стр. 42.).

(тач. 2.) МТАС, произлази да се на основу сагласности странака, пред МТАС могу износити: спорови из уговорних и других грађанско-правних односа, насталих у реализацији спољно-трговинских и других видова међународне економске сарадње, под условом да је седиште трговачког предузећа, као једног од учесника у спору, у иностранству; међусобни спорови предузећа са иностраним улагањима и међународних удружења и организација, основаних на територији Руске Федерације; спорови међу њиховим оснивачима, као и њихови спорови са другим правним субјектима Руске Федерације.

Законом о арбитражи је изричито речено да сам Закон не утиче на дејство било ког другог закона Руске Федерације, на основу кога се одређени спорови не могу износити пред арбитражу (резервација искључиве надлежности), или могу бити поверени арбитражи само у складу са другим одредбама садржаним у овом Закону (чл. 1. тачка 4. Закона). У истом члану, у тач. 5, Закон садржи једну општу норму, која се може односити и на питање надлежности. Овом нормом се предвиђа да ће се, уколико су међународним уговором Руске Федерације утврђена друга правила од оних која садржи руско законодавство о арбитражи (изабраном суду), примењивати правила међународног уговора.

Спорови поводом грађанско-правних односа, који могу бити предати на решавање МТАС, укључују, поред осталог, односе поводом продаје (испоруке) робе, испуњења послова, пружања услуга, размене роба и/или услуга, превоза терета и путника, трговачког заступања и посредовања, закупа, лизинга, научно-техничке размене, размене другим резултатима стваралачке делатности, затим односе у вези са опремом индустријских и других објеката, лиценцим пословима, инвестицијама, кредитно-рачунским операцијама, осигурањем, заједничким предузетништвом и другим видовима индустријске и предузетничке кооперације.

Потребно је посебно нагласити да спорове у вези са трговачким морепловством и друге поморске спорове решава посебан стални изабрани суд - Морска арбитражна комисија при Трговинско-индустријској комори Руске Федерације<sup>9</sup>.

---

<sup>9</sup> Морска арбитражна комисија при Трговинско-индустријској комори је основана 1930. године и у њену надлежност спадају спорови који настају из уговорних и других грађанско-правних односа у вези са трговачким морепловством. Међу њима највећи значај имају они који се тичу спасавања и судара бродова, возарине, поморског превоза робе и путника, поморског осигурања итд. О томе висе: Лебедев С. Н.

Из напред реченог, произлази да МТАС разматра спорове између субјеката трговачког права различитих земаља. То значи да предмет разматрања пред МТАС не могу бити спорови између руских учесника, као и спорови између субјеката из једне исте државе. Међутим, одговарајуће одредбе о надлежности МТАС не искључују из његове надлежности разматрање спорова само између иностраних партнера. У компетенцији МТАС могу бити и спорови у којима се са позиција вјурге гестионист појављује и држава. У ранијој пракси је пред Спољнотрговинском арбитражном комисијом било примера изнетих на решавање поводом насталих спорних правних односа у којима су се у улози странке појављивали државни органи СССР-а, Велике Британије, Индије и Француске<sup>10</sup>.

Према Правилнику МТАС, (пар. 1. тач. 3. и 4.) предвиђена су два основа за разматрање и решавање спорова: а) сагласност странака (компромис, или компромисорна клаузула) и б) међународни споразум на основу кога су странке обавезне да свој спор изнесу пред МТАС.

### 3. Арбитражни споразум

Споразум којим уговорне стране договарају надлежност МТАС мора бити закључен у писаној форми (чл. 7. ст. 2. Закона о МТА ). Сматра се да је овом законском услову удовољено уколико се споразум о надлежности налази у документу који су странке потписале, или ако је такав документ резултат размене писама, саопштења телексом, телеграфом, или коришћењем других средстава електровезе, која могу да обезбеде фиксирање таквог споразума. Споразум постоји и уколико дође до подношења тужбе и одговора на тужбу, па једна од странака истиче постојање надлежности, а друга се томе не противи. Позивање у уговору на документ, који садржи арбитражну клаузулу, сматра се арбитражним споразумом, под условом да је уговор закључен у писменој форми, а само позивање је такво да поменутој клаузулу чини делом уговора.

Карактеристично је да ранији Правилник, као и Уредба о СТАК нису садржали било какве одредбе о томе да ли споразум мора бити потписан одвојено од основног уговора, или он може бити и његов саставни део. У пракси је Комисија пуноважним

---

и Маковскии А. Л, Из практики морској арбитражној комисији, Торгово-промышленни палата, Москва, 1989, стр. 3.

<sup>10</sup> О томе више: Рамзајцев Д. Ф. Внесхоторговий арбитраж в СССР, "Внешторгиздат", Москва, 1957, стр. 11.

сматрала и један и други начин уговарања надлежности<sup>11</sup>. Ново решење Закона о МТА је озваничило праксу овог органа и истовремено ускладило те одредбе Закона са Конвенцијом о признању и извршењу иностраних арбитражних одлука из 1958. године (Њујоршка конвенција, видети чл. 2. ст. 2. Конвенције).

Надлежност Арбитражног суда може бити успостављена и позитивним одговором туженика на захтев самог Суда да се изјасни да ли је спреман да се потчини његовој јурисдикцији. Исти значај може имати и саопштење туженика о његовом избору арбитра, као и противљење суштини поднете тужбе<sup>12</sup>.

Занимљив је и став арбитражне праксе у вези са питањем о једностраном отказу надлежности Арбитраже за случај постојања споразума о томе. Тако је у једном случају, по тужби совјетске спољнотрговинске фирме, против белгијског предузећа, Арбитража стала на становиште да је захтев туженика о отказивању надлежности посебан вид повреде уговором преузете обавезе.<sup>13</sup>

Препоручујући карактер у вези са уговарањем надлежности имају и арбитражне клаузуле које је Трговинско-индустријска комора СССР-а, односно Русије, као независна друштвена организација, која обједињава руске предузетнике са различитим облицима својине<sup>14</sup>, закључила са низом других невладиних иностраних удружења и асоцијација. Познат је Споразум о општим условима испоруке робе између организација СФРЈ и СССР-а сачињен у Москви 1977., који су закључиле Привредна комора Југославије и ТПП СССР-а<sup>15</sup>. Овим општим условима се препоручује привредним организацијама две земље да своје међусобне спорне правне

---

<sup>11</sup>Кабатов В. А, Компетенција Комиссии, Материалы секции права, Торгово-промышленная палата, СССР, Москва, 1982, стр. 13.). Ново решење Закона о МТАС је озваничило праксу овог органа и истовремено ускладило те одредбе Закона са Конвенцијом о признању и извршењу иностраних арбитражних одлука из 1958. године (Њујоршка конвенција, видети чл. 2. ст. 2. Конвенције).

<sup>12</sup> Видети: Арбитражна одлука ВТАК, Арбитражная практика, Часть II, Торгово-промышленная палата СССР, Москва, 1972, стр. 49-50.

<sup>13</sup> Видети: Арбитражная практика, Часть II, Торгово-промышленная палата СССР, Москва, 1972, стр. 35.).

<sup>14</sup> Смирнов С, Председник Трговинско-индустријске коморе Руске Федерације, Международный арбитражный суд при ТПП РФ, Москва, 1995, стр. 3.

<sup>15</sup> Текст Споразума и текст Општих услова објављених на српском језику, "Гласник ПКЈ" од чл. 7. 1977. О томе више: А. Ђирић, Одговорност продавца за испоруку, Институт за међународну политику и привреду, Београд, 1989. стр. 16-20.)

односе поверавају на решавање спољнотрговинским арбитражним органима при Привредној комори Југославије, односно Трговинско-индустријској комори, чија би се надлежност у сваком конкретном случају уговарала према месту седишта туженика. Слични споразуми о арбитражној клаузули постоје између ТПП и одговарајућих удружења Финске<sup>16</sup>, Јапана, Индије, Италије.

Аутономност арбитражне клаузуле у односу на основни уговор се у пракси МТАС традиционално решавало сагласно доктрини и пракси арбитражних органа у свету. То значи да се арбитражни споразум не доводи у зависност од пуноважности одговарајућег основног текста уговора. О тој чињеници су се недвосмислено на исти начин изјашњавали не само домаћи, већ и инострани теоретичари, тврдећи да је совјетска и руска теорија и пракса увек полазила од принципа “аутономије арбитражне клаузуле”.<sup>17</sup> Иначе, пуноважност уговора и пуноважност у њему садржане арбитражне клаузуле се цени према различитим критеријумима.

Код решавања питања пуноважности арбитражног споразума, МТАС примењује закон Руске Федерације, што произлази и из Европске конвенције о спољнотрговинској арбитражи (чл. 6. ст. 2. Конвенције), којој је приступила и Руска Федерација преко СССР-а.<sup>18</sup>

У пракси МТАС, а такође и у теоријским расправама, се не ретко постављао и проблем “компетенције компетенције”, односно права арбитражног суда да сам доноси одлуке о питању своје надлежности за случај да њу оспорава нека од странака у спору. С тим у вези је и у пракси и у теорији, од самог почетка делатности Арбитраже, заузимао становиште о обавезујућем карактеру арбитражног споразума. Принцип “компетенције-компетенције” се тумачи не као право, већ као дужност арбитра, који не само да могу, већ су и обавезни да сами реше питање које се тиче њихове надлежности. Уколико арбитраи закључе да је приговор на њихову надлежност неоснован, они ће приступити решавању предмета спора у меритуму.<sup>19</sup> Овакав

---

<sup>16</sup> Према тач. 16.1.2 Споразума са Финском, надлежност арбитраже се одређује према седишту продавца.

<sup>17</sup> О томе: Fabro S, *Aspeti del sistema di arbitrato per il commercio estero esistente nell'Unione Sovietica*, *Rasegna del Arbitrato*, 1969, No-4, str. 125, 153.

<sup>18</sup> Видети: Ведомости Верховного Совета СССР-а, 1964, бр. 44, стр. 485. Исти принцип постоји и у чл. 5. Њујоршке конвенције из 1958. године.

<sup>19</sup> Овај став је, у име СТАК, био изнет у реферату за Радну групу Европске економске комисије ОУН у коме је истакнуто схватање да



недвосмислен став током дугогодишње праксе у раду МТАС је резултирао изричитом одредбом параграфа 1. ст. 5. важећег Правилника, којом се истиче да се питање надлежности МТАС у конкретном предмету, решава од стране арбитражног већа које одлучује у спору. При томе се арбитражна клаузула, која представља део уговора, тумачи као споразум који је независан од других услова уговора. Одлука МТАС о томе да је уговор ништав, сама по себи, не значи неважност арбитражне клаузуле.

МТАС има право да донесе посебну одлуку о питању надлежности, било пре разматрања спора у меритуму, било да се о њему изјасни у одлуци о решењу суштине спора (Пар. 1. ст. 5. тач. 2. Правилника).

#### 4. Међународни споразуми

Међународни споразуми такође представљају правне основе из којих произлази надлежност МТАС за решавање трговинских спорова.

У периоду постојања Савета за узајамну економску помоћ, посебно важан споразум је, у том смислу, била Конвенција о арбитражном начину решавања грађанско-правних спорова насталих у односима привредне и научно-техничке сарадње између привредних организација земаља-чланица СЕВ-а, која је донета у Москви 1972. године (Московска конвенција 1972.).<sup>20</sup> На основу Московске конвенције је већина спорова између привредних организација земаља-чланица СЕВ-а (уз три изузетка од обавезне јурисдикције), била решавана пред спољнотрговинским арбитражним органом при трговинско-индустријској комори туженика.<sup>21</sup> Сагласно чл. 1. Московске конвенције, спорови који подлежу арбитражном начину решавања су искључени из надлежности државних судова. Државни суд земље учеснице Конвенције је, за случај да добије тужбу по спору који је обухваћен Конвенцијом, био дужан да се одрекне њеног

---

институционална арбитража, односно арбитражно веће, или арбитар појединац, сами одлучују о питањима сопствене надлежности: TRADE/WPI/13, од 2.10. 1956. Више о овоме: Лебедев С.Н. Международный коммерческий арбитраж: Компетенция арбитрав и соглашение сторон, Торгово-промышленная палата, Москва, 1988, стр. 123.

<sup>20</sup> О томе више видети: Лебедев С. Н. Мезхдународное сотрудничество в области коммерческого арбитража, Москва 1980, стр. 3-58.

<sup>21</sup> О томе више: Лебедев С. Н, оп. цит. стр. 20.

решавања по службеној дужности, независно од захтева било које стране. Данас, после радикалних промена и распада Савета за узајамну економску помоћ и СССР-а, постоје одређени проблеми у вези са непризнавањем већ заснованих надлежности одређених арбитражних органа по основу Московске конвенције од стране привредних организација са територија новонасталих независних држава. У неким од тих држава се истиче да оне немају државно-правни континуитет са државом у чијем су се саставу раније налазиле, као и чињеницу да никада нису потписале ни ратификовале поменуту Конвенцију<sup>22</sup>.

Руска Федерација је, као следбеник СССР-а, учесник Њујоршке конвенције из 1958. године, као и већег броја других мултилатералних и билатералних међународних споразума. Њима се такође на одговарајући начин посебно решава и питање сукоба надлежности арбитраже и државног суда. Чланом 2. ст. 3, Њујоршка конвенција обавезује суд државе уговорнице, коме је поднет спор на решавање и у вези са којим су странке закључиле споразум о арбитражном начину његовог решавања, да на захтев једног од учесника у спору, упути странке на арбитражу, осим уколико утврди да је такав споразум престао бити пуноважан, да је без дејства, или га је немогуће применити.

Уколико међународним споразумом није регулисано питање позитивног сукоба надлежности између суда и арбитраже, оно ће се решавати применом процесног законодавства земље суда.<sup>23</sup>

---

<sup>22</sup> О томе као и о другим питањима сарадње (признање и извршење одлука) арбитражних органа земаља Заједнице Независних Држава, земаља Централне и Источне Европе, расправљано је на Првом сусрету експерата у области арбитражне праксе ових држава, одржаном у Москви 21. новембра 1995. године. У напред поменутом смислу су запажене дискусије поднели А. С. Комаров, председник МТАС Руске Федерације, М. Г. Розенберг, арбитар МТАС РФ, И. Г. Побирцхенко, председник МТАС при Трговинско-индустријској комори Украјине, Н. Г. Јуркевич, председник Међународног арбитражног суда при Трговинској комори Белорусије. Овом сусрету је присуствовала и учествовала у његовом раду, са рефератима, и делегација Спољнотрговинске арбитраже при Привредној комори Југославије, коју је предводио њен председник, М. Васиљевић.

<sup>23</sup> У вези са тим: Лунц Л. А. - Марисхева Н. И, *Международний гражданский процес*, Москва, 1976. стр. 13.). Руска Федерација је донела нове нормативне изворе у области унутрашњег привредног процесног законодавства, који имају само унутрашњу примену и од којих су посебно значајни следећи: Закон о арбитражном суду од 4.7.1991, Ведомости Верховного Совета РФ, 1991, Но-30, са изменама и

На исти начин ће ово питање бити решавано и у односима између привредних субјеката Руске Федерације и учесника у трговинским пословима из држава које нису потписнице одговарајућих међународних конвенција.

## 5. Најважнији реквизити МТАС

### 5. 1. Текст арбитражне клаузуле

МТАС препоручује следећи текст арбитражне клаузуле: Сви спорови, неспоразуми или захтеви, који проистекну из уговора (споразума), или који су у вези са њим, укључујући и његово извршење, повреду, престанак или неважност, подлежу решавању пред Међународним трговинским арбитражним судом при Трговинско-индустријској комори Руске Федерације, сагласно његовом Правилнику.

### 5. 2. Адреса МТАС:

Москва, ул. Илинка, 6; Тел. (095)/929-00-91; Факс: (095)/929-01-94;

### 5. 3. Валутни рачун у УСА \$:

"Елим Банк", Но-07004003; адреса Банке: Москва, Краснопресненская набережная, дом, 12.

---

допунама од 24.6.1992, Ведомости Верховного Совета РФ, 1992, Но-34; Кодекс о Арбитражном поступку од 5.3.1992, Ведомости Верховного Совета, 1992, Но-16, са изменама и допунама од 7.7.1993, Ведомости Верховного Совета РФ, 1993, Но-32. Одређени значај има и Закон о стечају предузећа, који је донет 19.11.1992, (Ведомости Верховного Совета, Но-1/1993.), као и посебна привремена Правила о изабраном суду за решавање привредних спорова, донета Уредбом Врховног Савета Руске Федерације 24.6.1992.

## **POSITION JURIDIQUE ET L'ORGANISATION DE TRIBUNAL INTERNATIONAL D'ARBITRAGE DE COMMERCE AUPRES DE LA CHAMBRE DE COMMERCE ET D'INDUSTRIE DE LA FEDERATION RUSSE**

### Résumé

Dans son travail l'auteur part de l'importance du Tribunal international d'arbitrage de commerce auprès de la Chambre de commerce et d'industrie de la Fédération russe comme institution qui a une tradition de plus de soixante années.

Une tradition particulière est consacrée à la définition de la notion-même du Tribunal, aux sources des droits qui s'appliquent à son travail ainsi que des organes par l'intermédiaire desquels il fonctionne.

Une place importante s'attribue à la Loi de la Fédération russe sur l'arbitrage international de commerce, adoptée le 7 juillet 1993 d'après la Loi-modèle de la Commission de l'Organisation des Nations Unies pour le Droit international de commerce (UNCITRAL).

Au point de vue compétences on souligne que celle-ci s'instaure à la base de l'accord mutuel des parties. On constate que devant TIAC peuvent être déposés: des différends dans des relations contractuelles et autres relations juridiques civiles, issues au cours de la réalisation de la coopération économique dans le commerce international et autre genres de coopérations, à condition que le siège de l'entreprise commerciale, en tant que partie dans le différend, soit à l'étranger; les différends mutuels des entreprises avec des investissements étrangers de même que des associations et des organisations internationales, fondées sur le territoire de la Fédération russe, les différends entre leurs fondateurs, ainsi que les différends de ceux-ci avec d'autres sujets juridiques de la Fédération russe.

On a élaboré d'une façon particulière la question de la fondation des compétences, avec la citation de certaines spécificités liées avec le contrat d'arbitrage ainsi que la question de la "compétence des compétences".

A la fin du travail on donne des accessoires correspondants du Tribunal d'arbitrage, avec le texte de la clause d'arbitrage.